

سخنی کوتاه

در چند ماه آینده، به زمان کشت آفتابگردان در شرایط کشت اول در استان های شمالی کشور نزدیک می شویم و این در حالی است که زراعت آفتابگردان روغنی در سال های اخیر چنان مهجور مانده است که دیگر توجه چندانی به این گیاه ارزشمند نمی شود. آفتابگردان *Helianthus annuus* L. یکی از گیاهان ارزشمندی است که با بیش از ۴۶ درصد روغن، هنوز در کشورهایی نظیر روسیه، ترکیه و ... از جایگاه خاص برخوردار بوده و متخصصین اصلاح نباتات هنوز هم به دنبال بهبود کیفیت ارقام مختلف این گیاه می باشند. در سفر اخیری که به منظور بازدید از نمایشگاه Eurasia در کشور ترکیه و مذاکره با شرکت های بذری داشتم شاهد بودم که بعضی از شرکت ها هیبریدهایی را تولید نموده اند که ضمن زودرسی دارای درصد روغنی در حد ۵۰ درصد بوده اند. خوشبختانه کشور ما دارای اقلیم متعدد است و امکان کشت آفتابگردان در شرایط کشت اول و دوم در مناطق مختلف آن میسر است. با بررسی های به عمل آمده می توان آفتابگردان های زودرس را در حد فاصل برداشت گندم و جو تا کاشت کلزا کشت نمود و ضمن تامین درآمد مناسب برای زارعین، زمینه توسعه کشت این دانه روغنی را فراهم نمود. با مرور تاریخچه تاسیس شرکت می دیدم که پایه و اساس کار آن، با وارد شدن ارقام رومانیایی آفتابگردان بنیان گذارده شد و سال های بعد هم ژرم پلاسما های خارجی همواره بخش قابل توجهی از سطح زیر کشت را به خود اختصاص می داد، ضمن آن که هیبریدهای تولید شده داخلی نظیر آذرگل، فرخ، مهر و شفق و ارقام آزاد گرده افشان رکورد و آرماویرسکی نیز کماکان بخشی از تولید را به خود اختصاص می دادند. به نظر می رسد باید بررسی های اقتصادی کامل تری درخصوص قیمت تمام شده، میزان عرضه و تقاضا و قابلیت جذب توسط کارخانجات صورت پذیرد تا مجدداً تولید این محصول از رونق سابق برخوردار گردد. درخاتمه، آن که امیدوارم به زودی با تلاش همکاران شاهد مزارع زیبای آفتابگردان روغنی در اقصی نقاط کشور باشیم.

کامبیز فروزان

مدیر امور تحقیقات

